

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03
e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua
Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____

На № _____ від _____

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

м. Київ

«15» лютого 2023 року

Заступник Генерального прокурора Войтенко Антон Борисович, розглянувши матеріали кримінального провадження, відомості про яке 22.11.2022 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022170020001059, за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину, відповідно до ст. ст. 36, 276, 277, 278, 481 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Купіну Володимиру Вікторовичу,
11.04.1980 року народження, уродженцю
селища Приколотне Великобурлуцького
району Харківської області, громадянину
України, який обіймає посаду голови
Балаклійського районного суду
Харківської області, зареєстрованому за
адресою: вулиця Войкова, 8-а, місто
Вовчанськ, Чугуївський район,
Харківська область, раніше не судимому

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання представникам іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ – ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КУПІН В.В.

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – Україна. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

У Рішенні Конституційного Суду України від 11.07.1997 № 3-зп зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема, положеннями ст. ст. 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі ст. 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові й не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

За ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь та гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до ст. ст. 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькою конвенцією 1907 року, Конвенцією про захист цивільного населення під час війни 1949 року, а також у супереччя Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншим міжнародно-правовим актам є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набрав чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі члени вказаної організації утримуються у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав від 09.12.1981 № 36/103 та Резолюціями – 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав, про захист їх незалежності та суверенітету, 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими міжнародними документами закріплено обов'язок держав утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у ст. ст. 1–5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 (XXIX) від 14.12.1974, зокрема, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або її частини;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що перебувають на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового або іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми, президент Російської Федерації Путін В.В., а також інші представники влади Російської Федерації (далі – РФ), діючи всупереч п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Деклараціям Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ про вторгнення підрозділів збройних сил РФ (далі – зс РФ) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання зазначеного наказу військовослужбовці зс РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державний кордон України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та окупували частину території України, вчинивши таким чином дії з метою змін меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України,

що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII затверджено Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання РФ державою-агресором.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженим Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією РФ проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год 30 хв 26.03.2022 строком на 30 діб.

Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким внесено часткову зміну до ст. 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX), строк дії воєнного стану в Україні продовжено з 05 год 30 хв 25.04.2022 строком на 30 діб. Указом Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год 30 хв 25.05.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год 30 хв 23.08.2022 строком на 90 діб. Указом Президента України від 07.11.2022 № 757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год 30 хв 21.11.2022 строком на 90 діб.

У ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 ст. 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період дії воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність.

Статтею 19 Конституції України встановлено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з ч. 1 ст. 12-2 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в умовах правового режиму воєнного стану суди, органи та установи системи правосуддя діють виключно на підставі, в межах повноважень та в спосіб, визначені Конституцією України та законами України.

Відповідно до ч. 2 ст. 12-2 цього Закону повноваження судів, органів та установ системи правосуддя, передбачені Конституцією України, в умовах правового режиму воєнного стану не можуть бути обмежені.

Статтею 26 вказаного Закону визначено, що правосуддя на території, на якій введено воєнний стан, здійснюється лише судами. На цій території діють суди, створені відповідно до Конституції України. У разі неможливості здійснювати правосуддя судами, які діють на території, на якій введено воєнний стан, законами України може бути змінена територіальна підсудність судових справ, що розглядаються в цих судах, або в установленому законом порядку змінено місцезнаходження судів.

Згідно з ч. 7 ст. 146 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі неможливості здійснення правосуддя судом з об'єктивних причин під час воєнного або надзвичайного стану, у зв'язку зі стихійним лихом, військовими діями, заходами щодо боротьби з тероризмом або іншими надзвичайними обставинами може бути змінено територіальну підсудність судових справ, що розглядаються в такому суді, за рішенням Вищої ради правосуддя, що ухвалюється за поданням Голови Верховного Суду, шляхом її передання до суду, який найбільш територіально наближений до суду, який не може здійснювати правосуддя, або іншого визначеного суду. У разі неможливості здійснення Вищою радою правосуддя такого повноваження воно здійснюється за розпорядженням Голови Верховного Суду. Відповідне рішення є також підставою для передання усіх справ, які перебували на розгляді суду, територіальна підсудність якого змінюється.

Розпорядженням Верховного Суду від 08.03.2022 № 2/0/9-22 «Про зміну територіальної підсудності судових справ в умовах воєнного часу», що було опубліковано на офіційному вебсайті Верховного Суду, змінено територіальну підсудність судових справ, у тому числі тих, які розглядалися Вовчанським районним судом Харківської області, шляхом їх передання до Машівського районного суду Полтавської області.

Так, встановлено, що Указом Президента України від 18.05.2012 № 336/2012 «Про призначення суддів» Купіна Володимира Вікторовича призначено на посаду судді Балаклійського районного суду Харківської області.

Відповідно до ст. 57 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» Купін В.В. 29.05.2012 склав присягу судді, якою урочисто присягнув Українському народові об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно,

справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов'язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя.

Загальними зборами суддів Балаклійського районного суду Харківської області 10.11.2021 Купіна В.В. обрано головою цього суду.

24 лютого 2022 року зс РФ здійснено відкритий воєнний напад на територію України та окуповано частину її територій, у тому числі Харківської області.

Після окупації міста Балаклія Ізюмського району Харківської області громадянин України Купін В.В. як суддя судової влади України та голова Балаклійського районного суду Харківської області, перебуваючи у зазначеному населеному пункті, маючи злочинний умисел на вчинення державної зради в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, з метою безпосереднього надання допомоги РФ у проведенні підривної діяльності проти України, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід для усвідомлення фактів військової агресії РФ проти України, з власної ініціативи добровільно здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та безпосередньо надав допомогу РФ у проведенні підривної діяльності проти України, тобто вчинив державну зраду за таких обставин.

Так, після повномасштабного збройного вторгнення зс РФ на територію України з 03.03.2022 збройні сили країни-агресора безпосередньо здійснили силове захоплення та взяли під контроль будівлі і споруди на території міста Балаклія Ізюмського району Харківської області, що забезпечують діяльність органів державної влади, з метою перешкоджання їх нормальній діяльності та створення окупаційної влади і вирішили залучити до співпраці чинних працівників Балаклійського районного суду Харківської області, у тому числі й Купіна В.В.

У не встановлені під час досудового розслідування день та час, але не пізніше 03.06.2022, громадянин України Купін В.В. як суддя судової влади України та голова Балаклійського районного суду Харківської області, реалізуючи свій єдиний злочинний умисел на вчинення державної зради в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, у не встановленому досудовим розслідуванням місці добровільно погодився співпрацювати із невстановленими представниками зс РФ, надавати їм допомогу в підривній діяльності проти України, виконувати незаконні завдання щодо становлення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території Харківської області, зокрема щодо функціонування самопроголошеного незаконного органу влади на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области».

Встановлено, що 27.02.2022 збройні сили країни-агресора безпосередньо здійснили силове захоплення та взяття під контроль будівель і споруд на території міста Куп'янська Харківської області, що забезпечують діяльність органів державної влади, з метою перешкоджання їх нормальній діяльності та створення окупаційної влади. Приблизно в середині квітня 2022 року, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, Купін В.В., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, здійснив виїзд з міста Балаклія Ізюмського району Харківської області до тимчасово окупованого міста Куп'янськ Харківської області.

Після цього 03.06.2022, перебуваючи у місті Куп'янськ Харківської області, Купін В.В., реалізуючи свій злочинний умисел та діючи з указаною метою, всупереч нормам Конституції та законодавчим актам України, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, за попередньою змовою з невідомими представниками зс РФ, з метою надання допомоги останнім добровільно зайняв посаду «исполняющего обязанности заместителя начальника управления – начальника отдела юридического сопровождения» у незаконному самопроголошеному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области», та приступив до виконання обов'язків на вказаній посаді, тобто здійснював виконання функцій представника окупаційної влади РФ, тим самим здійснив перехід на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану. З метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ громадянин України Купін В.В., будучи суддею судової влади України, перебуваючи у приміщенні Куп'янської районної державної адміністрації за адресою: Харківська область, місто Куп'янськ, проспект Конституції, 10/1, що була захоплена зс РФ, діючи як представник окупаційної влади РФ, здійснював прийом громадян та надання їм юридичних консультацій з юридичних питань, що регулюються законодавством РФ, а також інші функції, що були доручені йому представниками окупаційної влади РФ.

Таким чином, своїми умисними діями громадянин України Купін В.В. як суддя судової влади України та голова Балаклійського районного суду Харківської області, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, у не встановленому під час досудового розслідування місці та в невідомий день та час, але не пізніше 03.06.2022, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги судді, вступивши у злочинну змову з невідомими представниками окупаційної влади РФ, добровільно перейшов на бік ворога та зайняв посаду «исполняющего обязанности заместителя начальника управления – начальника отдела юридического сопровождения» у незаконному самопроголошеному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области», та здійснював виконання

функцій представника окупаційної влади РФ в інтересах ворога на шкоду Україні, прийом громадян та надання їм юридичних консультацій з юридичних питань, що регулюються законодавством РФ, пропонував громадянам України перейти на бік ворога та співпрацювати з окупаційною владою РФ шляхом зайняття ними посад у незаконному самопроголошеному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области», чим забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території України, надавши тим самим допомогу РФ у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Після деокупації 10.09.2022 Збройними Силами України території міста Куп'янськ Харківської області Купін В.В. залишив територію України через неконтрольовану ділянку кордону невстановленим способом, виїхавши на територію держави-агресора – РФ.

ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КУПІН В.В.

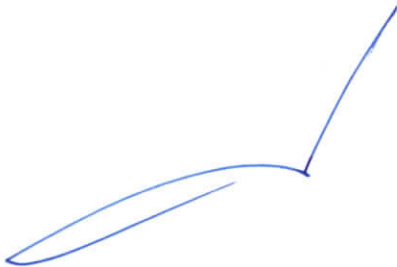
Дії Купіна В.В. кваліфіковано за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання представникам іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ (ЗЛОЧИНУ), ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ КУПІН В.В.

Громадянин України Купін В.В. як суддя судової влади України та голова Балаклійського районного суду Харківської області, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, у не встановленому під час досудового розслідування місці та в невстановлені день та час, але не пізніше 03.06.2022, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України, не дотримуючись присяги судді, вступивши у злочинну змову з невстановленими представниками окупаційної влади РФ, добровільно перейшов на бік ворога та зайняв посаду «исполняющего обязанности заместителя начальника управления – начальника отдела юридического сопровождения» у незаконному самопроголошеному

органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области», та здійснював виконання функцій представника окупаційної влади РФ в інтересах ворога на шкоду України, прийом громадян та надання їм юридичних консультацій з юридичних питань, що регулюються законодавством РФ, пропонував громадянам України перейти на бік ворога та співпрацювати з окупаційною владою РФ шляхом зайняття посад у незаконному самопроголошеному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території Харківської області під назвою «временная гражданская администрация Харьковской области», чим забезпечив становлення і зміцнення окупаційної влади РФ на тимчасово окупованій території України, надавши тим самим допомогу РФ у проведенні підривної діяльності проти України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

**Заступник
Генерального прокурора**

Антон ВОЙТЕНКО

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.

Підозрюваний _____

В.В. Купін

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2023 року

Захисник Купіна В.В. – адвокат _____ / _____

Підозрюваному Купіну В.В. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Згідно з вимогами ст. 42 КПК України підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

В.В. Купін

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник Купіна В.В. –

адвокат _____ / _____

***Повідомлення про підозру на підставі
доручення заступника Генерального прокурора вручив:***